

Бургазъ, на три прѣхода къмъ юго-истокъ отъ Одринъ, по желѣзния пѣтъ, освоилъ тамъ 200 вагона и локомотивитѣ и спрѣлъ 15 хиляди коля и 50 хиляди души бѣженци турци, а генералъ Шнитниковъ на 14 януар. взелъ Демотика и Узунъ-Кюприя, къмъ югъ отъ Одринъ.

Движението на русскитѣ войски къмъ това послѣдне направление, т. е. къмъ Демотика и отъ тамъ къмъ Галлиполи, който се намѣрва при исхода изъ Дарданелитѣ (Чанакъ-кале), въ Мряморно-море, това движение смути и испоплаши английското правителство. Изведнѣжъ то даде заповѣдь на своя флотъ да удари къмъ Дарданелитѣ. Движението на русскитѣ войски къмъ тѣзи страна имаше пълно оправдание въ всѣко отношение; нататѣкъ, именно къмъ Галлиполи бѣхъ побѣгнали остаткитѣ отъ армията на Сюлеймана и много отъ тѣхъ бѣхъ се събрали въ самия градъ Галлиполи. Тукъ ги навезохъ въ кораби и проводихъ въ Цариградъ. Какъ и защо — то е съвършено другъ въпросъ, но русската войска не завзе това важно и стратегическо мѣсто, както не завзе и Цариградъ. Английския флотъ се върна въ Бешикския заливъ успокоенъ.

На деветдесетъ или сто километра отъ Цариградъ бѣхъ вече русскитѣ войски, когато пратеницитѣ на Портата Серверъ-паша и Намжкъ-паша отъ една страна и Николай Николаевичъ отъ друга подписахъ прѣдварителнитѣ условия на мира. Това станъ въ Одринъ на 19 януарий 1878 година.